

Ομολογία από ένα κορίτσι που -μέσα στα προβλήματά του- «άλλαξε φύλο», επανήλθε με ψυχολογική βοήθεια και ισορρόπησε όταν έγινε μητέρα... Οι ζημιές όμως του πειράματος θα την ακολουθούν για μια ζωή.

Prisha Mosley. Από το «Μαμά, Μπαμπάς και Παιδιά»

Η συζήτηση για το δικαίωμα στον αυτοπροσδιορισμό του φύλου είναι στο προσκήνιο και η κοινωνία μας επηρεάζεται όλο και περισσότερο από τους παραλογισμούς της. Απόδειξη της ανάγκης για διαπαιδαγώγηση και βοήθεια μάλλον παρά για συγκατάθεση σε τέτοιους λογισμούς, είναι το πλήθος των μετανοημένων, που βγαίνουν μπροστά ομολογώντας τις βάνουσες εμπειρίες τους με το «νέο φύλο». Αυτές οι εμπειρίες πρέπει να αξιοποιηθούν στην ανατροφή της νέας γενιάς. Είναι σαφώς δική μας η ευθύνη να βοηθήσουμε τα παιδιά να κατανοήσουν τον εαυτό τους και να αναδείξουν τα φυσικά και όχι τα φανταστικά τους χαρακτηριστικά.

Περιγράφουμε το ταξίδι ενός κοριτσιού, μιας δοκιμασμένης έφηβης, που παρασύρθηκε από διαδικτυακές φιλίες, κακοποιήθηκε από τους ακτιβιστές του φύλου και κατανόησε τελικά τον εαυτό της αφού έλαβε βοήθεια και με την ανέλπιστη γέννηση του μωρού της!

Γράφει η 26χρονη Prisha Mosley(1) : «Γεννήθηκα γυναίκα και μεγάλωσα στη Β.Καρολίνα. Ανακάλυψα την κοινότητα των τρανς στο διαδίκτυο, στην εφηβεία μου, επηρεάστηκα και πείσθηκα να κάνω κοινωνική μετάβαση».

Τέτοιες ιστορίες έχουν ακουστεί χιλιάδες φορές. Εκατοντάδες γονείς έχουν ανώνυμα καταθέσει τις συγκλονιστικές ιστορίες τους για την απώλεια του παιδιού τους και όλοι ομόφωνα επισημαίνουν πως το διαδίκτυο ήταν ο βασικός παράγοντας για την αλλαγή στη συμπεριφορά των παιδιών τους και τη λατρεία των τρανς.

Όπως πολλοί άλλοι γονείς, οι γονείς της προσπάθησαν να την αποθαρρύνουν, Όμως, όπως και πολλοί άλλοι γονείς, άκουσαν ότι με το να εναντιωθούν σε αυτές τις «θεραπείες» θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή της κόρης τους. Αυτός ο φαύλος συναισθηματικός εκβιασμός έχει από καιρό απομυθοποιηθεί, αλλά εξακολουθεί να αναφέρεται από τους ακτιβιστές και τους πολιτικούς τους συμμάχους ως ο πρωταρχικός λόγος που είναι απαραίτητη η «μετάβαση».

Τα παιδιά και οι έφηβοι που παγιδεύονται διαδικτυακά βρίσκουν κατόπιν εύκολα επαγγελματίες γιατρούς πρόθυμους να τους ξεκινήσουν το ταξίδι της «αλλαγής φύλου», δεδομένου πως τη τελευταία δεκαετία, τα ιατρικά ιδρύματα έχουν αιχμαλωτιστεί από ακτιβιστές που προωθούν ακριβώς αυτές τις πρακτικές.

Συνεχίζει η Mosley: «Ήμουν μόλις 17 ετών όταν οι γιατροί άρχισαν να μου κάνουν ενέσεις τεστοστερόνης. Εκ των υστέρων, ήμουν το τέλειο θύμα. Ήμουν νέα, εντυπωσιασμένη, απομονωμένη και υπέφερα από σοβαρά προβλήματα ψυχικής υγείας. Είχα ανορεξία, αυτοτραυματιζόμουν και έκανα προσπάθειες να βάλω τέλος στη ζωή μου. Οι γιατροί μου είπαν ότι η μετάβαση θα ήταν η θεραπεία για τον συναισθηματικό μου πόνο».

«Οι γονείς μου ήταν αντίθετοι, συνεχίζει, αλλά πιέστηκαν να επιτρέψουν την «αλλαγή» του φύλου διαφορετικά «αυτός» θα αυτοκτονούσε. Ήταν χειραγωγημένοι συναισθηματικά και δεν τους είχαν ενημερώσει σχετικά με τους κινδύνους για την υγεία μου. Η χειρουργική επέμβαση συζητήθηκε από τη πρώτη μου συνέντευξη. Έλαβα και μια συστατική επιστολή από έναν «ειδικό για τρανς» άτομα που μου έλεγε ότι είμαι αγόρι και ότι η αλλαγή του σώματός μου θα θεράπευε τα ψυχικά μου προβλήματα». Αυτές οι αποφάσεις πάρθηκαν όταν το κορίτσι ήταν 15 ετών και στα 17 της ξεκίνησε ενέσεις τεστοστερόνης. Ένα χρόνο αργότερα έκανε διπλή μαστεκτομή, από ένα πλαστικό χειρουργό στη Β. Καρολίνα.

Και συνεχίζει: Σε κάθε βήμα της «θεραπείας» μου, δεν έπαψα ποτέ να νιώθω την επιθυμία να αυτοκτονήσω». «Δεν χρειαζόμουν τη διπλή μαστεκτομή και τις ενέσεις τεστοστερόνης, χρειαζόμουν θεραπεία. Οι επιθυμίες μου για αυτοκτονία δεν εξαφανίστηκε μέχρι που ασχολήθηκα με τις πραγματικές αιτίες του πόνου μου: την ανορεξία, τη μεταιχμιακή διαταραχή και την εμπειρία της σεξουαλικής επίθεσης στα 15, που οδήγησε σε εγκυμοσύνη και αποβολή ενός παιδιού». Παρόλα αυτά οι διαδικτυακοί «φίλοι» οι ακτιβιστές και οι «θεραπευτές» τη βοήθησαν να πιστέψει στις ιδέες για το σώμα της και να προχωρήσει στη μόνιμη καταστροφή του.

«Όταν έλαβα ψυχολογική βοήθεια και ωρίμασα στην ενηλικίωση, ένιωσα πως είμαι γυναίκα, αλλά η ζημιά είχε γίνει. Πονάνε οι αρθρώσεις μου και όλο το σώμα μου. Τα γεννητικά μου όργανα είναι ατροφικά και πονούν και αυτά. Το συκώτι μου έχει μεγαλώσει. Ξέρω πως έχω αυξημένο κίνδυνο για έμφραγμα και εγκεφαλικό. Η φωνή

μου έχει αλλάξει για πάντα. Θα ζήσω μια ολόκληρη ζωή χωρίς να ξέρω πώς είναι να θηλάζεις ένα παιδί. Υπάρχει μια ιατρική κουλτούρα που προσπαθεί να πείσει τους πιο αδύναμους ανάμεσά μας ότι ο ακρωτηριασμός είναι υγεία και εγώ έπεσα με τα μούτρα σε αυτή. Νιώθω ότι σκότωσα ένα παιδί και αυτό ήμουν εγώ».

Αφού έζησε στην τρανς κοινότητα για μερικά χρόνια, και αφού έλαβε ψυχοθεραπεία για τα υπάρχοντα θέματα της υγείας της, κατάλαβε ότι το φύλο δεν ήταν το πραγματικό πρόβλημά της. Απομακρύνθηκε από τη μετάβαση και τώρα μηνύει 8 από τους ιατρούς της, λέγοντας ότι την παραπλάνησαν να ακολουθήσει ιατρικές διαδικασίες και παρεμβάσεις που την μετέτρεψαν σε ισόβια ασθενή.

Δηλώνει η ίδια: «Δεν προχώρησα στη μετάβαση επειδή ήμουν καλά. Δεν βρέθηκε όμως τότε κάποια «επιστήμη για τον εγκέφαλο» να μου αλλάξει τα μυαλά, οπότε πίστεψα πως έπρεπε να επέμβω στο σώμα μου...» Ας σημειωθεί πως η διατροφική της διαταραχή είχε ήδη εμποδίσει τόσο τη συναισθηματική της ωρίμανση όσο και τη σωματική της ανάπτυξη, ειδικά στην περιοχή των ισχύων της.

Εκείνη την εποχή η μητρότητα ήταν το τελευταίο πράγμα που είχε στο μυαλό της. Ωστόσο η Prisha Mosley πρόσφατα, στα 26 της, στις 3 Ιουνίου, γέννησε ένα υγιέστατο αγοράκι με καισαρική τομή(2).

Αν και σπάνιο, δεν είναι απίθανο για μια νεαρή γυναίκα σε αναπαραγωγική ηλικία να μείνει έγκυος. Οι γιατροί της πίστευαν πως θα είναι στείρα καθώς πολύ λίγες γυναίκες καταφέρνουν να κυοφορήσουν μετά τις καταστροφικές ορμονικές παρεμβάσεις στο σώμα, στις ωοθήκες και τα ωάρια τους. Αλλά αυτό το θαύμα δεν ήρθε χωρίς πολλές επιπλοκές και ιατρικά απρόοπτα.

Το σώμα της είναι κατεστραμμένο από τη τεστοστερόνη. Η ορμονική της διαταραχή την έκανε να κυοφορήσει ένα μεγάλο μωρό ενώ η λεκάνη της ήταν πολύ στενή για να γεννήσει κολπικά. Το μυϊκό της σύστημα επιβαρύνθηκε σημαντικά. «Πονάω τόσο πολύ» δηλώνει η ίδια.

Η νέα γυναίκα λυπάται πολύ για όσα πέρασε αλλά ιδιαίτερα τώρα που έγινε μητέρα γιατί έχασε το στήθος της. Στη θέση του έχει επώδυνες «πέτρες» που σχηματίστηκαν και προβάλλουν κάτω από το δέρμα του θώρακά της. Ο γιατρός της της εξήγησε πως είναι μάζες γάλακτος προσκολλημένες κάτω από τον ουλώδη ιστό των μαστεκτομών, που δεν έχουν διέξοδο προς το δέρμα- προς τη θηλή, επειδή οι θηλές της αφαιρέθηκαν και επανατοποθετήθηκαν και τώρα είναι απλώς «διακοσμητικές. Ο γιατρός της είπε ότι κάποιος ιστός από το μαστό που παρέμεινε μετά τη μαστεκτομή, τώρα παράγει γάλα ως απάντηση στη προλακτίνη που εκκρίνει ο οργανισμός της.

Το στήθος της, αντί να είναι για ένα μαλακό μαξιλάρι για το μωρό της, είναι σκληρό και επώδυνο. «Η αίσθηση αυτή με κάνει να νιώθω σαν τέρας. Τον βάζω στο στήθος μου και δεν τον νιώθω» ομολογεί με λύπη.

Δίνει στο παιδί μητρικό γάλα από δότρια, και αυτό είναι ένα αναπόσπαστο πια

κομμάτι της ανάπτυξης του γιου της. «Το παιδί πέρασε τις πρώτες μέρες της ζωής του ψάχνοντας για «κάτι» στο στήθος μου που όμως δεν υπάρχει πια. Και συνέχεια έκανε εμετό. Το μόνο πράγμα που το σταμάτησε ήταν το μητρικό γάλα της δότριας».

Η μητρότητα, που ήταν για την ίδια μεγάλος σωματικός αγώνας, τη βοήθησε συναισθηματικά, προσφέροντάς της απροσδόκητη θεραπεία. «Έπρεπε να γίνω εγώ το σπίτι για κάποιον άλλο, έτσι ώστε να γίνει το σώμα μου ένα σπίτι για μένα». Θα ήθελε πολύ να κάνει περισσότερα παιδιά. «Αλλά -όπως λέει- δεν ξέρω αν μπορώ να επιζήσω μετά από άλλη μια εγκυμοσύνη»

Δώσαμε αυτή την αληθινή ιστορία ως άλλη μια απόδειξη του παραλογισμού και της κακοποίησης της ιδεολογίας του φύλου που πότισε την πολιτική, κοινωνική και επιστημονική ζωή της χώρας μας. «Ρευστότητα φύλου, επιλογή φύλου, ταυτότητα φύλου, θεραπείες φύλου, ομόφυλα ζεύγη και (ισότιμες) οικογένειες, πρώιμη και ποικιλόμορφη σεξουαλικοποίηση, απαγόρευση του αντίλογου, καταδίκη της γονεϊκής παρέμβασης», και -δυστυχώς- ο συμβιβασμός, η παραίτηση των γονέων, των εκπαιδευτικών, όλης της κοινωνίας, η σιωπηλή αποδοχή της σύγχυσης, όλα μαζί είναι η εγγυημένη συνταγή για να καταστραφεί η ψυχή και το σώμα κάθε πονεμένου και μπερδεμένου παιδιού και τελικά όλη του η οικογένεια.

Παραπομπές:

1. <https://thebridgehead.ca/2024/07/19/a-detransitioner-speaks-out-i-feel-like-i-killed-a-child-and-it-was-me>
2. <https://nypost.com/2024/07/12/lifestyle/detransitioner-describes-agony-of-pregnancy-after-being-male>

[Πηγή](#)